

מאיר ליכטיץ

עבודה בעיניים עבריות

שמענו בהתרגשות רבה כי כמה מלונאים וגרנ'ציקים הם שפתחו את שערי הערים העבריות לפני הערבים. הסתבר שקשה ליהודים טובים לנהל עסקים טובים בלי השתתפותם הפעילה של בני דודינו מה שטחים.

זו גם הסיבה, לטענת מקורות בכירים בצבא ובמישטרה, שאין אוכפים את החוק האוסר על עובדים זרים, לשהות בלילה מחוץ למקום מגוריהם הקבוע. מסתבר, שאפשר לכופף את החוק, כאשר מדובר בכמה שקלים נוספים בקופות. פתאום גילינו שלאנשי הכלכלה יש מילה מכרעת אצל רשויות הביטחון השונות.

מה יש לדבר, הפתעה נעימה: דמם של יהודים מסויימים זול הרבה יותר מדמם של יהודים אחרים. ציווין לשבח גם היחס המופתי וההומאני שמופנן כלפי האינתיפאדורים הערבים. כאן לא תופסות הוראות המטכ"ל והמפכ"ל. כאן חשובה רק הצמיחה הכלכלית והרווחה האישית.

האמת היא, שאנו בכבודנו הבאנו על עצמנו את הצרה. הרי אין לנו צורך ממשי בעבודה השחורה והלא-מקצועית, המוענקת למאות אלפי שוואיניו מבפנים. אלמלא היו מתפרנסים על חשבוננו, היו מזמן מחפשים את דרכם אל מעבר לגבולות המדינה. גם תרומתם לגידול התוצר ולשיפור איכות הסביבה, מוטלת בספק, וזאת רק בלשון המעטה.

כי הארץ מלאה בנערים ובנערות, בסטודנטים ובסטודנטיות, שמ' תנו לחברה' הישראלית לעבוד קשה ולעשות כסף טוב, ולא נראה אותם עובדים לניו-יורק לעסוק בהובלות. העבודה הערבית תורמת רק להמשך האלימות הערבית. העבודה הערבית תשאיר כאן את יוצאי היחידות הקרביות יחד עם הג'ובניקים בעלי המישקפיים העגולים. כך נשלב את המועיל עם המנהה: נכה את האינתיפאדה בכיס. ניתן לילדים את ההזדמנות הראשונה בחיים. יבוא לציון גואל, נראה סוף סוף את הישראלי פועל.

דניאלה אשכנזי

איזון חוזר

ד"ר צוקר עמד דום ודומם

גם אני הייתי בכיתה הקברות הצבאי בכפר ורבורג, ביום הזיכרון. אין זה פלא שסערו הרוחות עקב נוכחותו של הח"כ מר"ץ. לצוקר לא ניתן לשאת את דבריו, שכן תנועתו מר כנה לעשות הון פוליטי בכל עת ובכל מועד, כולל יום הזיכרון ויום העצמאות. באותו הבר קר, פירסמה ר"צ מודעת ענק בעיתונות, שי' בישרה לעם ישראל כי הוא "משועבד לכיבוש אלים, מסריח ומשחית, לגילויי ניצול, אפליה וקנינות, לרדינות קדומות, לאמונות טפלות ו לשטיפת מוח". קשה לדרוש איפוק מקהל השריו בעיצומה של התכנסות טעונת רגשות עזים בבית-עלמין צבאי. קשה בנסיבות כאלה לצפות מכולם להפריד בין המילים שאמרו צוקר לשאת כאיש-ציבור, והמילים שאמרו בשמו, באותה שעה ממש, מעל דפי העיתון. הנה השתיקה לא נפלה על איש ר"צ מרצון. השתיקה אותו, וכך אילצו את תנועתו לעצור לרגע קט, להעמיד בצד את הנושאים המדיניים השנויים במחלוקת, ולעמוד דום עם כל עם ישראל לזכר הנופלים.

אשלייה של בית, עם חוג זמר של שירי ארץ ישראל, גנת דוברת עברית ושכט אבוד של צופים שנטעו בעמק. אם היהודי הנודד נשא על גבו את ביתו, אורזיה-מיוזרות ילדי הארץ הפכו את השפה העברית למולדתם. הם לא רק יושבים על המיוזרות, הם חיים מהן. הבית הזה ניוון מזרם בלתי-פוסק של קלטות וידאו, ספרים, קלטות, ועיתוני הארץ, הער

רפסאנג'אני
חססה איראנית

צוקר
דום שתיקה

שים את דרכם ל"עמק שלהם". אולי היוודים האלה מתפרנסים מהמזרע, אבל הם חיים מהאי וויר: רואר-אוור, חבילות-אוור ונמלי-אוור הם כאוויר לנשימה לנשמות האבורות המת-גלגלות בניכר. אלפי חברות הייטק יש בי עמק הסיליקון. הישראלים נודדים מאחת לאחת, מהאפשרות להיות שייר. תרבות המיוזרות קוסמות. כמו היו הם עצמם מעגלים מורפסים במעגל סגור. כל האפשרויות פתוחות לפניי הם כארץ האפשרויות הבלתי-מוגבלות, חוץ חרת, מאפשרות להיות שייר. תרבות המיוזרות יצרה יצור סינטיטי — אל-מוליק של על-מוליקים לשום מקום. יש להם הכל, ואין להם כלום. אורזיה-מיוזרות לא נהנים משני העור למות: הם לא נהנים מאף אחד מהם.

חמסה' ועין הרע' האיראנית

לפי כללי מכירת-חיסול, האיראנים מצי

הד ארצי בעמק הסיליקון

קהילת היהודים בקליפורניה יצרה לעצמה

מרדכי הורוביץ

קונסנזוס של חשש

קיומנו, קיים מאז השואה קונסנזוס לאומי מאורי אכנרי עד הרב כהנא. קונסנזוס האומר, שאנו לא נלך לטבח כמו יהודי אירופה. הפעם, אם תבוא שעת מיכח, אנחנו נשלח את האויבים לעזאזל. אותם ואת עוזריהם, או לפי

אורן ברדאמי
פחד מוות

חות ניקח אותם איתנו. הקונסנזוס הזה קיים כל הזמן ברקע. ממש, מבלי שידובר בו, הוא פועל את פעולתו הסמוייה ומשרה עלינו את אותה מידה של אחרות הקיימת כיום. יש להעביר את הקונסנזוס הזה אל קרמת הבימה, בהסברה כלפי פנים וכלפי חוץ. אם הדבר ייעשה, תגבר ההכנה לבעיותיה של ישראל בעולם וחלק גדול מהמחלוקות מבית יש-תתקו.

ספק אם האיום הטוטאלי על חיינו, הנובע מבעלותן של מדינות עוינות על נשק לא-קונבנציונאלי, היה בו די כדי לדרבן את העם לדריכות. זהו איום ממשי מאוד, אך בר בכר גם מופשט מאוד, מאחר שאין הוא מוחשי במיי היום-יום. לכן שילח בנו הקרוש-ברוך הוא את האינתיפאדה, כדי להביא את החרדה הקיומית לכל בית בישראל. לא כדי שרוחנו תישכר, אלא להיפך — כדי שנתעשת. החרדה לגורלנו היא המצמיחה את המח תורת בישראל. היא עוד תצמיח תופעות נוראות מאלה, אם מערכת-הביטחון לא תצליח לטעת בציבור את ההרגשה שהיא מתמודדת ביעילות עם המצב.

ליטים נמלטים והעולם שותק, כולל יהודים טובים והומאנים, כאן ובגולה. למה דווקא לציין את היהודים? כי מתוך 94 אלף אשרות נכיסה לארצות-הברית עבור פליטים ללא מולדת, רבע מן המיכסה השנתית תפוס על-ידי בני עם ישראל יוצאי ברית-המועצות. כיוזמת הבית הלבן, קוצצה מיכסת האסי יאתים, כדי להכניס יותר יהודים לארצות-הברית. מי שחפץ לשמור על יושר אינטלקטואלי מול פני ההיסטוריה, צריך לפסול כליל סטאטוס של פליטים עבור ה"סירוב" ניקים" החדשים. יתכן שלישיב מכחונת הפליטים בדרום-מזרח אסיה או זה משנה, אם האמריקאים נועלים את השער, או אם היהודים סותמים את המיכסות. לנו זה משנה, שכן אחינו הם, ולא נרע אנה נוליק את הבר שה.

יש בינינו המתווכחים על הגודל והצורה הראויים למדינת ישראל. באחרונה, בין טענה לטענת-נגד בוויכוח מופשט זה, התבררנו פתאום על הקמת מחתרת חילונית של קצי'נים יוצאי יחידות קרביות, שמטרתה להגיב על רצח יהודים (מערב 11.5.89). מקור בכיר במיטרה הביע זעזוע מן האפשרות, שקמה קבוצת-אנשים, הלוקחת את החוק בידה. אבל הופעתם היא, בין היתר, תוצאה של אוולת-ידיה של המיטרה. זו לא גילתה עד היום את רוצחיהם של הילדים רמי חבה, חנן זגורי ואורן ברדאמי ז"ל. לא הצליחה ללכוד את רוצחי אבי ספורטס ז"ל. לא גילתה עד היום את אילן סערון שנחטף.

שרה-מיטרה הבטיח ללכוד את רוצחי של אבי ספורטס. יתכן שגם יצליח. יש חוק, המאפשר לרונ את הרוצחים למוות, אך הוא מתגלגל הפקר בחוצות. כמוהו גם חיינו. לא פלא, כמעט בלתי-נמנע, שמישהו מחוץ למערכת מרים את החוק מאשפתות ולוקח אותו בידיו. לפתע אלה, שהחוק היה צריך להיות בידיהם והם שמטו אותו, יוצאים ה ראשונים להודיע ולילל.

אחרי 41 שנות עצמאות אנחנו פוחדים מ-מודאנים בגלל המצב שנוצר, בין היתר בגלל מחרלי המיטרה והמערכת המיטשפית. נר-אה כאילו אוולת-ידיה דבקה גם בצד"ל: מקשה דן שומרון (ידועות אחרונות 8.5.89). האם יתכן שחיללי צה"ל לא יוכלו לנסוע בטרמפים במדינת ישראל?

הוא שואל אותנו? אנחנו שואלים אותו: לשאלו שאלות בענייני ביטחון זו הפריביליגיה שלנו. הרמטכ"ל מקבל משכורת, כדי לספק לנו את התשובות.

האינתיפאדה נועדה לחסל אותנו. בעיקר בותיה צפויה מתקפה של ארצות ערב בנשק קונבנציונאלי. אם לא יהיה די בכך, כדי לה רוס את ישראל יופעל גם הנשק הלא-קונבנציונאלי, כי לכך נועד. האינתיפאדה והנשק הלא-קונבנציונאלי שארצות ערב מפתחות, מסכנים את קיומנו. את קיומה של המדינה, ואת קיומו הפיסי של כל אחד ואחד מאיתנו כפרט.

לכן, במקום הראשון על סדר היום הלאומי לא עומדת שאלת גורלה וגבולותיה של המדינה. תחת זה עומדת השאלה להיות או להיחרל. סוגיית גורלה של המדינה וגבולותיה שנויים במחלוקת בהתאם להשקפותיו של כל איש ואיש. שאלה זו היא הגורם הפלגני מסיפר אחר בחיינו הציבוריים. ניתן וצריך לעקוף אותה, כי היא אינה רלבנטית בשלב זה.

בניגוד לפילוג בעם בענייני הגבולות, הרי בענייני ההתגייסות להגנה בפני איום על עצם

עם חמישה אנשים במחיר של אדם אחד. למה קרא רפסאנג'אני להרוג חמישה אנשים מהעולם המערבי על כל פלסטיני בגדה יו"ר הפרלמנט האיראני הורה כי יש מיגבלות בחיים: "קשה להרוג ישראלים" אמר. לכן, יש לפעול לפי שיטת "תפוס כפי יכולתך" בלי להבדיל בין דם לדם. אש"ף המתון הבחיר ש"לא מקובל עלינו להרוג זרים... אנו מקבלים הוראות מייסד ערפאת". ה"ר נתן הוראת-קבע להרוג אך ורק יהודים החיים במולדתם. אש"ף מתנגד לטרור ללא אבחנה.

הבושה שבשתיקה

תמונה של "אנשי הסירות" שברחו מוויאטנאם תפרסמה באחד העיתונים. הפי